

Llegenda del pou d'en Vesa o del Diabre

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Pou d'en Vesa
Emplaçament	El pou de neu es troba situat enmig d'una fageda sota el coll del Pou d'en Vesa.
Alçada:	1.150 m

Coordenades:

Latitud:	41.74551
Longitud:	2.35606
UTM Est (X):	446458
UTM Nord (Y):	4621721

Classificació

Número de fitxa	08234-247
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[Can Vesa](#)

[Pou de neu d'en Vesa o del Diabre](#)

Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dc., 16/12/2015 - 01:00

Descripció

Segons la llegenda, fa molts i molts anys, a la masia de can Vesa, al veïnat de Santa Susanna, hi vivia una família molt pobre. S'apropava l'hivern, i la mestressa de la casa volia que el seu marit construís un pou, per a poder emmagatzemar gel, vendre'l i guanyar alguns diners. Però el seu marit sempre trobava excuses per a posposar aquesta dura tasca.

Un dia va aparèixer el diable i li va proposar un pacte a en Vesa: a canvi de la seva ànima construiria el pou en una sola nit, abans de que cantés el gall a l'alba. I l'home va acceptar la proposta del diable.

Segons una de les versions de la llegenda, el diable es va posar a treballar i va organitzar una filera d'homes per a transportar còdols, des de la riera de Bascona fins al pou.

L'amo de can Vesa, en arribar a casa, va explicar el tracte fet a la seva dona, a la que se li va acudir que podien fer cantar el gall abans d'hora per tal d'invalidar el pacte.

Així que van anar al corral i van remullar-lo per a fer-lo cantar, però per més que el remullaven, el gall no cantava i les obres de construcció del pou avançaven a bon ritme.

Amb les primeres llums de l'alba, el pou ja estava pràcticament fet, però el gall, xop, continuava sense cantar. De sobte, tot just quan faltava col·locar-hi l'última pedra, el gall va començar a cantar, i així, l'amo de can Vesa va poder salvar la seva pobra ànima.

Segons l'altra versió de la llegenda, l'home de can Vesa va passar tot l'hivern compactant la neu, fent-ne blocs i omplint el pou i, a la primavera, va poder vendre el gel i guanyar diners. El diable volia cobrar la seva part del tracte, però els Vesa s'hi havien desentès. Així que, de cop i volta, els va començar a desaparèixer el bestiar. Els seus animals, que se sentien atrets pel pou, s'enfilaven muntanya amunt i s'hi llençaven, i quan hi arribava en Vesa només en trobava els ossos.

El dia de Santa Susanna, la vaca lletera va desaparèixer, i en Vesa va córrer cap al pou, on va trobar-la al seu interior. Va agafar un mall, per a poder descalçar la paret del pou i fer una rampa amb la runa però, quan ja tenia bona part de la paret a terra, el diable va allargar la mà i tant la vaca com en Vesa van ser engolits pou endins.

Els veïns de Santa Susanna, en veure que no tornaven, van anar a buscar-los, però només van trobar el pou mig enrunat i, des d'aleshores, va quedar abandonat.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT PERE DE VILAMAJOR: www.vilamajor.cat

HERRERO I BARÓ, H. (2015) "Descobreix Sant Pere. El Pou d'en Besa". La Clau de Vilamajor: Butlletí d'Informació Municipal nº 28. Sant Pere de Vilamajor: ajuntament de Sant Pere de Vilamajor, p. 10-11.

MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY - CPCPTC (1999). Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor).

